

БРАТЯ ГРИМ

СЛУГАТА НА РЕХЕНБЕРГОВИ

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

През 1520 година Ханс от Рехенберг разказвал в присъствието на Себастиан Шлих и на много други почтени и праведни люде, че по времето, когато крал Матиас воювал в Унгария срещу турците, баща му и той самият имали слуга, който им служил вярно и усърдно в продължение на много години, и че никога не са имали по-добър слуга. По някое време им било доверено да предадат някакво съобщение на един велик господар, и господин Ханс, който смятал, че слугата отдавна е тръгнал, влязъл случайно в конюшната и заварил слугата легнал и заспал в сламата до конете. Когато в гнева си го запитал какво става, слугата се надигнал, извадил едно писмо от пазвата си и рекъл: „Ето отговора.“ Пътят обаче бил твърде дълъг, за да може човек вече да е бил там. По това и слугата бил изобличен, че е дух. Скоро след това по някое време той бил притиснат от враговете, а слугата казал: „Господарю, не се бойте, бягайте колкото е възможно по-бързо, а аз ще препусна назад и ще имам грижа за враговете.“ Слугата се върнал, а в пълните му джобове нещо трополяло и подрънквало враждебно. „Какво имаш там?“, попитал господарят. „Строших и отмъкнах подковите на всичките им коне и ги донесох тук.“ С тези думи той изсипал подковите, а враговете не били в състояние да преследват господин Ханс.

Господин Ханс от Рехенберг казал също, че в края на краищата слугата си тръгнал, когато бил разпознат, но никой не знае къде е отишъл.

Кирхоф^[35] разказва за друг благородник, който се прехранвал от стремето^[36], прибавяйки следното: Веднъж господарят на този слуга отпътувал нанякъде, поверявайки му един скъп за него кон, който този трябвало да пази грижливо. След като юнкерът тръгнал, слугата качил коня на една висока повече от десет стъпала кула; а когато господарят се върнал и го забелязал да влиза, проврял главата на коня през прозореца и започнал да крещи, че се чуди как това е станало и че трябва да го спуснат от кулата с яки въжета.

В друга време благородникът бил съборен на земята със смъртоносен удар и се провикнал към слугата да му помогне. Онзи казал: „Ще го сторя, макар да е трудно, само не размахвайте ръце пред мен и не опитвайте да се предпазите.“ Под това разбирал да не прави кръстен знак и да не благославя. Благородникът казал да се захваща, а той самият ще се държи правилно. Какво станало? Слугата го оковал

във вериги и го издигнал във въздуха, но като се видял да се рее нависоко, той се уплашил и извикал: „Господи, помилуй! Къде съм?“, слугата го пуснал да падне в една локва, върнал се вкъщи и казал на жена му да го вземе и да го лекува, което тя и сторила.

[35] Ханс Вилхелм Кирхоф (1525–1605), съставител на множество сборници с шванки, анекдоти, басни и пословици. ↑

[36] Изразът означава „от разбойничество“. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.